

[Aksel Møller.]

er ikke, fordi jeg har nogen Trang til at være Ulykkesprofet, men jeg tror, at man snarere end at haabe paa denne Lovgivnings Midlertidighed bør se i Øjnene, at der ogsaa nok i den anden Halvdel af Aaret 1943—44 vil blive Brug for Indtægter af den Art, som her foreslaas, hvis der skal være nogen Udsigt til Balance paa Statsregnskabet.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen gjorde nogle Bemærkninger om den ekstraordinære Tid, der i dette Forhold krævede af det ærede Medlem og hans Parti, at de skulde se bort fra deres principielle Synspunkter paa en Lovgivning af denne Karakter. Over for det ærede Medlems Bemærkninger vil jeg i Tilslutning til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, sige, at jeg tror, man gør vel i at se i Øjnene, at selv Krigens mulige hurtige Afslutning, f. Eks. en Afslutning, som indtraadte inden næste November, dog ingenlunde vilde motivere et Lyssyn paa Statens finansielle Situation og vilde derfor ingenlunde give Anledning til at tro, at de ekstraordinære Tilstande, der altsaa faar det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen med til dette Lovforslag, ikke skulde eksistere til den Tid og med lige saa tungt virkende Kraft, som de gør i Øjeblikket. Derfor tror jeg ikke paa, at man tør se hen til nogen snarlig Lettelse af de Byrder, som nu ved Lovforslaget paalægges os for endnu et Aar. Statens Behov og Vareknapheden vil sandsynligvis ikke ændres samme Dag, som vi kan byde Freden velkommen. Det er i og for sig en trist Erkendelse, eftersom der i den Form, som disse Afgiftslove har, er meget, som støder den offentlige Mening og gør det med Rette.

Omsætningsafgiften paa Manufaktur er jo det mest iøjnefaldende Irritationsmoment. De Debatter, vi tidligere har haft i dette høje Ting, har meget klart understreget, hvilken Mangel paa Varme der møder den Side af Afgiftsloven. Jeg erkender, at min gamle Lærer Professor Birck plejede at sige, at Mennesket med Glæde betaler for sine Nydelser, men med Karrighed for sine Nødvendighedsartikler, og den Erkendelse melder sig i høj Grad ogsaa for en Finansminister, der jo hidtil, indtil denne Lovgivning saa Dagens Lys, sørgede for at lægge Skatterne paa Nydelsesmidlerne og lod Nødvendighedsartiklerne saa vidt muligt passere upaataalt hen.

Her er det jo Manufakturskatten, Tøjskatten, som den almindelige Mening døber den, der særlig rammer Nødvendighedsartik-

ler, som det ellers i høj Grad er en Opgave for Statsmagten at søge at holde undtaget fra Skattelovgivningen, naar finansielle Forhold tillader det. Derfor synes jeg, at den højtærede Finansminister har haft Ret, ligesom sin Forgænger, i at søge at mildne Skatten netop paa dette Punkt og lade en Del af det Provenu, som Skatten indbringer, gaa til Tøjkort. Jeg kan godt se Berettigelsen af hele den Diskussion, som kan rejses med Hensyn til Tøjkortene, hele Diskussionen om, hvorvidt det er en social Lovgivnings eller ikke en social Lovgivnings Gebeter, man her bevæger sig ind paa. Men jeg er alligevel glad ved, at man, naar man mener at have Raad til Mildnelse i disse Love, virkelig giver denne Mildnelse paa et Sted, hvor den har en Betydning, en Betydning, som ogsaa i mange Tilfælde gælder Personer, hvis Indtægtsgrænse ligger over dem, der er almindelige, naar der er Tale om den sociale Lovgivning her i Landet.

Paa den korte Tid, der har været levnet til en Gennemlæsning af Lovforslaget, har jeg faaet det Indtryk, at der her er Tale om en lang Række tekniske Forbedringer af nogen Betydning for Erhvervene. Jeg synes, at dette i høj Grad er fortjenstfuldt. Det er jo ikke anderledes i den Tid, hvori vi lever, end at hvis den højtærede Finansminister havde sat sig hen og sagt: dette skal være, som min Forgænger har lavet det, og der skal ingen Ændringer ske, saa vilde han have haft store Betingelser for at kunne gennemføre sit Standpunkt. Udviklingen har jo ført med sig baade paa Grund af den Tid, der gives Rigsdagen til Behandling af et saadant Lovforslag, og paa Grund af de almindelige Vilkaar i Landet; at den højtærede Ministers Ord i saa Henseende har en ganske overordentlig stor Betydning. Det er derfor med Glæde, man kan konstatere, at der har været vist alt andet end Bureaukrati fra de Organers Side, som staar til den højtærede Ministers Raadighed, naar et saadant Lovforslag affattes, og at der er vist Imødekommenhed over for Erhvervslivet i de Ændringer, som foregaaende Ordførere her fra Talerstolen har omtalt udførligt. Det er jeg tilfreds med. Jeg haaber, det vil være den Aand, der vedvarende maa hvile over Finansministeriets Virksomhed paa dette Omraade, og med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Tingets hurtige Vedtagelse.

Valdemar Sørensen: Den højtærede Finansminister støttede sit Ønske om at faa gennemført det foreliggende Lovforslag med